

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-203/208

Ankara

15/11/2002

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 18/9/2001 tarihinde kararlaştırılan "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki _____:

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	- İçişleri - Plan ve Bütçe
Esas Kom.	S. M. M. M. Ç. ve S. K.
Tarih	23.1.2002 1/948
E. Md.	K. D. Bşk.
BAŞKAN	

GENEL GEREKÇE

Cumhuriyetin kuruluşundan günümüze kadar yetmişin üzerinde kanunda yabancıların istihdamı ile doğrudan ya da dolaylı olarak hükümler yer almış bu durum, mevzuatımızda dağınık ve çok başlı bir yapı yaratmış, yabancıların çalışmalarının düzenlenmesinde de yetersiz kalmıştır.

Ülkemizin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde de yabancıların çalışmalarını düzenleyen hükümler bulunmaktadır. Dağınık mevzuat yapımız bu alandaki gereksinimleri de karşılayamamaktadır.

Ayrıca, Türkiye'nin bulunduğu coğrafyada yaşanan hızlı kanuni ve ekonomik gelişmeler sonucunda Türkiye'ye yönelik yabancı göçü, ülkemizde kayıt dışı yabancı istihdamında çok büyük artışlar yaşanmasına neden olmuştur. Mevzuat yapımız kayıt dışı yabancı istihdamının artmasında ve bu durum ile etkin mücadele verilmesinde olumsuz yönde etkili olmuştur.

Ülkemizde çalışma barışı, ücret düzeni, sendikal düzen üzerinde olumsuz etkileri belirginleşmeden ve ülkemizin uluslararası taahhütlerinin karşılanması bakımından yabancıların ülkemizdeki çalışmalarının izne bağlanmasını ve izinlerin prensip olarak tek merkezden verilmesini sağlayacak bir kanuni düzenleme büyük önem taşımaktadır.

Tasarı ile, yabancılara çalışma izinlerinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verilmesi ve ayrıca Bakanlığın çalışma izinlerini verirken ilgili bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşlerine başvurulması öngörülmektedir.

Bakanlık tarafından verilecek çalışma izinleri; genel çalışma izni, özel çalışma izni, bağımsız çalışma izni ve istisnai hallerde verilecek çalışma izinleri olarak dört grupta toplanmıştır. Bunun yanı sıra, kanunlarda çalışma izni vermeye yetkili kılınan bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarının çalışma izni vermeye devam edebilmeleri ve yabancı istihdam edebilmeleri öngörülmüştür. Bu hallerde yabancı çalıştırılması durumunda yabancıların istihdamına ilişkin belirli bilgiler Bakanlığa bildirilecektir. Böylece bu alanda çok önemli bir ihtiyaç olan ülkemizde çalışan yabancılarla ilgili istatistik bilgi ve veriler tek merkezde toplanmış olacaktır.

Yabancılara çalışma izni Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verilecek olmakla birlikte, uygulamaya ilişkin yönetmeliğin ilgili bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarının katılımıyla müştereken hazırlanması öngörülmüştür. Böylece, bakanlıklar ile kurumların farklı ihtiyaçları birlikte değerlendirilerek yeknesak ve bürokratik süreci mümkün olabildiği kadar kısaltacak bir uygulama sağlanabilecektir.

Ayrıca yabancılar ve işverenlerin, yükümlülüklerini yerine getirip getirmediği, Bakanlık iş müfettişleri ve Sosyal Sigortalar Kurumu sigorta müfettişlerinin yanı sıra genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idarelerin denetim elamanlarının kendi mevzuatları gereğince işyerlerinde yapacakları her türlü denetim ve inceleme sırasında denetlenecektir. Böylelikle, giderek boyutları büyüyen kaçak yabancı istihdamının önlenmesi konusunda önemli aşama sağlanmış olacaktır.

Tasarı hazırlanırken gerek ulusal mevzuatımızdaki hükümler, gerekse ülkemizin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerdeki hükümler dikkate alınmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile; Kanunun amacı, kapsamına giren yabancıların Türkiyede çalışmalarını izne bağlamak ve bu yabancılara verilecek izinler ile ilgili esasları belirlemek olarak öngörülmüştür.

Madde 2- Madde ile, Türkiyede bağımlı ve bağımsız olarak çalışan yabancılar ve yabancı çalıştıran gerçek ve tüzel kişiler Kanunun kapsamına alınarak, çalışma izninin tek merkezden verilmesi amaçlanmıştır. Bununla birlikte, ülkemizin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde ve karşılıklılık prensipleri esas alınarak kapsam dışında bırakılan yabancıların yanı sıra, 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 29 uncu maddesinin ikinci cümlesi kapsamına girenlerle, basın sektöründe çalışan yabancılar ve kanunun verdiği yetkiye dayanarak bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarınca çalışma izni verilen veya istihdam edilen yabancıların kapsam dışında tutulması öngörülmüştür.

Madde 3 – Madde ile, Kanunda geçen bazı ifadeler tanımlanmaktadır.

Madde 4- Madde ile, Türkiyenin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde aksi öngörülmedikçe, yabancıların Türkiyede bağımlı veya bağımsız çalışmaya başlamadan önce izin almaları zorunluluğu getirilmiştir.

Ülke menfaatlerinin gerekli kıldığı hallerde veya mücbir nedenlere bağlı olarak işe başladıktan sonra da yabancılara çalışma izni verilmesi imkanı getirilmiştir.

Madde 5 – Madde ile, genel çalışma izni verilmesine ilişkin esaslar belirlenmiştir. Temel ilkelere, Türkiye-Avrupa Ekonomik Topluluğu Ortaklık Konseyi kararları paralelinde düzenleme yapılmıştır. Bunun yanı sıra, Türkiyenin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelere aykırılığının önlenmesi amaçlanmaktadır.

Madde 6 – Özel çalışma izni yabancılara, iş piyasasındaki durum ve çalışma hayatındaki gelişmeler dikkate alınmaksızın ve belirli bir işletme, meslek ve mülki veya coğrafi alanla sınırlandırılmaksızın süresiz olarak verilen çalışma izni olarak düzenlenmiştir. Bu nedenle hüküm, özel çalışma iznine hak kazanma koşulları bakımından çok taraflı sözleşmeler ile yabancılara sağlanan haklardan daha sınırlayıcı olarak düzenlenmiştir. Yine, Türkiyenin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmeler istisna tutularak bu sözleşmelere taraf ülke vatandaşlarının söz konusu kısıtlama dışına çıkarılması amaçlanmaktadır.

Madde 7 – Bağımsız çalışacak yabancılara verilecek çalışma izinleri düzenlenmiştir. Buna göre, bağımsız çalışacak yabancılara, Türkiyede en az beş yıl kanuni ve kesintisiz olarak ikamet etmek koşuluyla, İçişleri Bakanlığının ve ilgili diğer bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca izin verilmesi ve diğer kanunlarda yer alan, yabancıların çalışamayacağı işlere dair hükümlerin saklı tutulması öngörülmüştür.

Madde 8 – Madde ile, öngörülen istisnai durumlarda, idare tarafından çalışma izinlerinin daha esnek düzenlenmesine imkan sağlanmıştır.

Madde 9- Kanuni çalışma ve ikamet süreleri, çalışma izinleri bakımından önem taşımaktadır. Sigorta halinin devam ettiği süreler kanuni çalışma sürelerinden sayılmıştır. Mücbir sebepler dışında, yabancıların aralıksız olarak altı aydan fazla yurt dışında kalması ve Türkiyede

bulunmasına rağmen ikamet tezkeresini altı aldan fazla süreyle temdit ettirmeyerek ihmalde bulunması ikamette kesinti olarak değerlendirilmiştir.

Madde 10 – Çalışma izninden muaf tutulan yabancılara, denetimlerde kolaylık sağlaması bakımından istekleri halinde çalışma izni muafiyet teyit belgesi verilmesi öngörülmüştür.

Madde 11- Taraf olduğumuz ikili veya çok taraflı sözleşmelere aykırı düşmemek kaydıyla çalışma izinlerinin, iş piyasasındaki durum ve gelişmeler ile sosyo-ekonomik koşulların gerekli kıldığı hallerde sınırlandırılabilceği ve sınırlandırmanın ne şekilde yapılabileceği belirtilmiştir.

Madde 12 – Çalışma izinleri için başvurudan itibaren iznin alınmasına kadar izlenecek süreç belirtilmiştir. Çalışma izni başvurularının Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına iletilmesinden sonra Bakanlık tarafından ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşü alınarak uygun görülenlere ön çalışma izni verilecektir. Ön çalışma izni yabancı'nın çalışma bakımından ülkemizde çalışması için bir engel bulunmadığı anlamına gelmektedir. İkamet tezkeresini alan yabancı'nın çalışma izni için durumunun yeniden araştırılmasına gerek bulunmamaktadır. Çalışma bakımından gerekli araştırmalar yabancı Türkiye'ye giriş yapmadan önce tamamlanmış olduğundan kişinin ülkeye giriş yapmasından sonraki bürokratik süreç kısa sürede tamamlanabilecektir. Maddede belirtilen süreler mevzuat dikkate alınarak düzenlenmiş, ayrıca başvuruların şahsen yapılmasının zorunlu olmadığı da hüküm altına alınmıştır.

Madde 13 – Çalışma izni talebinde bulunan yabancıya ön çalışma izni verilmesi safhasında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına, ilgilinin çalışmasına ihtiyaç duyulup duyulmadığının belirlenmesi konusunda ilgili bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşlerini alma yükümlülüğü getirilmesi amaçlanmıştır. Görüşler, Bakanlıkça verilecek kararlara esas teşkil edecektir.

Madde 14- Maddede ön çalışma izni, çalışma izni veya çalışma izninin uzatılması talebinin reddedileceği haller belirtilmektedir.

Madde 15 – Yabancı'nın çalışma izninin sınırlandırılmasını veya izin talebinin reddini gerektiren hallerden birinin varlığı veya yabancı'nın ya da işverenin, çalışma izni talep dilekçesinde, eksik veya yanlış bilgi verdiğinin sonradan tespit edilmesi halinde Bakanlığın, verdiği çalışma iznini iptal edebileceği hüküm altına alınmıştır. Talep sahiplerinin iradesi dışında eksik bilgi verilmesi halleri de göz önüne alınarak iptal etme yetkisi mutlak olarak tanınmamış, Bakanlığa izinleri iptal edebilme konusunda takdir yetkisi tanınmıştır.

Madde 16 - Geçerlilik süresinin sona ermesi dışında, çalışma izninin hangi hallerde hükmünü kaybedeceği düzenlenmiştir.

Madde 17 - Ön çalışma izni ve çalışma izni verilmesi ya da uzatılması, çalışma izni verilmesi ya da uzatılması talebinin reddedilmesi, çalışma izninin iptal edilmesi ya da hükmünü kaybetmesine ilişkin kararların Tebligat Kanunu hükümlerine göre yapılacağı ve verilen kararlara karşı yapılan itirazların Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca reddedilmesi hallerinde idari yargı yoluna başvurulabileceği hüküm altına alınmıştır.

Madde 18- Yabancı çalıştıran işverenler ile bağımsız çalışan yabancıların Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bildirimde bulunma yükümlülükleri düzenlenmiştir. Böylece ülkemizde çalışan yabancılar hakkında bir veri bankası oluşturulabilmesi amaçlanmıştır.

Madde 19 – Yabancılar çalışma izni veren veya yabancı istihdam eden bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarına izin verdikleri, istihdam ettikleri, çalışma iznini uzattıkları ve iptal ettikleri yabancılar hakkındaki bilgileri Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bildirme yükümlülüğü getirilmiştir. Bununla, ülkemizde çalışan yabancılar hakkında bir veri bankası oluşturulabilmesi amaçlanmıştır.

Madde 20 – Bakanlık iş müfettişleri ve Sosyal Sigortalar Kurumu sigorta müfettişleri ile genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idarelerin denetim elemanlarına kendi mevzuatları gereğince işyerlerinde yapacakları her türlü denetim ve incelemeler sırasında, yabancı çalıştıran işverenler ve yabancıların, getirilen bu düzenlemelere ilişkin yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğini denetlemelerine imkan sağlanmıştır. Böylelikle ülkemizde sayıları oldukça fazla olduğu tahmin edilen yabancı kaçak işçiliğinin önlenmesi için önemli bir adımın atılması amaçlanmıştır.

Madde 21 – Madde ile, bildirim yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyen, çalışma izni olmaksızın çalışan yabancıya ve/veya işverenlerine idari para cezaları öngörülmüştür. Bunun yanı sıra yabancıyı çalıştıran işveren veya vekillerine yabancının ve varsa eş ve çocuklarının konaklama giderlerini, ülkelerine dönmeleri için gerekli masrafları ve gerektiğinde sağlık harcamalarını karşılama zorunluluğu getirilmiştir. İdari para cezaları caydırıcı etkiye sahip olabilecek düzeyde tutulmuştur. Ceza miktarlarının tespitinde Batı Avrupa ülkelerindeki uygulamalar da dikkate alınmıştır.

Madde 22 – Madde ile, yönetmelikle düzenlenecek konular belirtilmiştir. Ayrıca yönetmeliğin, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Denizcilik Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığı ile müştereken, ilgili görülen diğer bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarının da görüşleri alınmak suretiyle hazırlanması amaçlanmıştır. Böylece, uygulamada karşılaşılabilecek sorunların önceden tespit edilebilmesi ve çözümüne yönelik tedbirlerin alınması, bürokratik işlemlerin mümkün olduğunca azaltılması, kurumlar arasında işbirliği ve koordinasyon sağlanabilmesi, ilgili birimlerin önceliklerinin tespiti mümkün olabilecektir.

Madde 23- Yabancı yatırımcıların gerek yatırım öncesi gerek yatırım safhasında her türlü işlemlerinin tek bir merci tarafından yapılmasının yabancı sermayenin teşviki bakımından önemi dikkate alınarak, yabancı sermayeli kuruluşların yabancı personel çalıştırmasına ilişkin izinlerin Hazine Müsteşarlığınca verilmesi amaçlanmıştır.

Madde 24- Yabancılar çalışma izni, istisnalar dışında Bakanlıkça verileceğinden, hizmetin gereği olarak yirmi sekiz kadro ihdası öngörülmüştür.

Madde 25- Madde ile, yabancıların çalışma izinlerine ilişkin işlerin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışma Genel Müdürlüğünce yürütülmesi öngörülmüştür.

Madde 26 – 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun 34 üncü maddesinde düzenleme yapılarak, yabancı uzmanlara çalışma izni verme yetkisi, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ve Odalar Birliğinin görüşleri alınmak kaydıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına tanınmıştır. Madde, getirilen düzenlemelerin amacına uygun olarak, çalışma izni verme yetkisini ilgili bakanlık ve kuruluşların görüşleri alınmak kaydıyla tek merkezde toplamak amacıyla hazırlanmıştır.

Madde 27 – 6235 sayılı Kanunun 35 inci maddesinde düzenleme yapılarak, yabancı mühendis ve yüksek mühendis, mimar ve yüksek mimarlara çalışma izni verme yetkisi, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ve Odalar Birliğinin görüşleri alınmak kaydıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına tanınmıştır. Madde, Kanunun amacına uygun olarak, çalışma izni verme yetkisini ilgili bakanlık ve kuruluşların görüşleri alınmak kaydıyla tek merkezde toplamak amacıyla düzenlenmiştir.

Madde 28 – 6326 sayılı Petrol Kanununun 119 uncu maddesinde düzenleme yapılarak, petrol hakkı sahipleri tarafından yabancı idari ve mesleki personel ile uzman istihdam edilebilmesi konusunda Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının uygun görüşü ile İçişleri Bakanlığınca verilen çalışma izninin, her iki bakanlığın uygun görüşü alınmak kaydıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilmesi öngörülmüştür. Madde, Kanunun amacına uygun olarak, çalışma izni verme yetkisini ilgili bakanlık ve kuruluşların görüşleri alınmak kaydıyla tek merkezde toplamak amacıyla düzenlenmiştir.

Madde 29– 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 21 inci maddesine bir fıkra eklenerek, adı geçen Kanun kapsamında çalışacak yabancıların bu Kanun hükümlerine tabi olmaları öngörülmüştür.

Madde 30 – 2527 sayılı Türk Soylu Yabancıların Türkiye’de Meslek ve Sanatlarını Serbestçe Yapabilmelerine, Kamu, Özel Kuruluş veya İşyerlerinde Çalıştırılabilmelerine İlişkin Kanunun 3 üncü maddesinde düzenleme yapılarak, bu statüde bulunanlara Dışişleri Bakanlığı ve ilgili diğer bakanlıkların görüşleri ile İçişleri Bakanlığınca verilen çalışma izinlerinin, adı geçen bakanlıkların görüşleri alınmak suretiyle Kanun hükümlerine göre Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilmesi hükmü getirilmiştir. Madde, Kanunun amacına uygun olarak, çalışma izni verme yetkisini ilgili bakanlık ve kuruluşların görüşleri alınmak kaydıyla tek merkezde toplamak amacıyla düzenlenmiştir.

Madde 31 – 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 18 inci maddesinde düzenleme yapılarak, belgeli işletmelerde, Turizm Bakanlığının uygun görüşü ile İçişleri Bakanlığı tarafından yabancı uzman personel için verilen çalışma izinlerinin, anılan bakanlıkların görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilmesi öngörülmüştür. Madde, Kanunun amacına uygun olarak, çalışma izni verme yetkisini ilgili bakanlık ve kuruluşların görüşleri alınmak kaydıyla tek merkezde toplamak amacıyla düzenlenmiştir.

Madde 32 – 2634 sayılı Kanunun 26 ncı maddesine bir fıkra eklenerek yat limanı işletmeciliğinde çalışacak yabancıların Kanun hükümlerine tabi olmaları amaçlanmıştır.

Madde 33 – Madde ile, 492 sayılı Harçlar Kanununda düzenleme yapılarak, yabancılara verilecek çalışma izinlerinden harç alınabilmesi öngörülmüştür.

Madde 34- Madde ile, 492 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak, yabancılara verilecek çalışma izinleri karşılığında alınacak harç miktarları belirlenmiştir.

Madde 35– Türkiye’nin taraf olduğu çok taraflı sözleşmelere aykırı düzenlemeler içeren 2007 sayılı Türkiye’deki Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır. Bu Kanunun yürürlükten kaldırılmasıyla mevzuatımızda herhangi bir boşluk oluşmamaktadır.

Geçici Madde 1 - Bağımlı veya bağımsız olarak çalışan yabancılara, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki mevzuat hükümlerine göre verilmiş çalışma izinlerinin sürelerinin sonuna kadar geçerli olacağı hükme bağlanmıştır. Bu izinlerin sürelerinin uzatılmasının bu Kanun hükümlerine tabi olması amaçlanmaktadır.

Geçici Madde 2 – Madde, halen ülkemizde çalışan yabancılar ile ilgili bir merkezde veri bankası oluşturulabilmesi ve yeni başvurularda bu bilgilerden faydalanılabilmesi amacıyla düzenlenmiştir.

Geçici Madde 3 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce çalışma izni başvurusu yapılmış ve işlemleri devam edenlerin durumlarının düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

Madde 36– Yürürlük maddesidir. Kanunun 24 üncü maddesinin yayımı tarihinde, diğer maddelerin ise yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra yürürlüğe girmesi öngörülerek, hazırlık çalışmalarının tamamlanması için Bakanlığa belli bir süre tanınması amaçlanmıştır.

Madde 37– Yürütme maddesidir.

YABANCILARIN ÇALIŞMA İZİNLERİ HAKKINDA KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç

Madde 1- Bu Kanunun amacı, yabancıların Türkiye'deki çalışmalarını izne bağlamak ve bu yabancılara verilecek çalışma izinleri ile ilgili esasları belirlemektir.

Kapsam

Madde 2- Bu Kanun; 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 29 uncu maddesinin ikinci cümlesi ile 5680 sayılı Basın Kanununun 13 üncü maddesi ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin kapsamına giren, bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarının kanunla verilen yetkiye dayanarak çalışma izni verilen veya istihdam edilen ve karşılıklılık ilkesi, uluslararası hukuk ve Avrupa Birliği hukuku esasları dikkate alınarak çalışma izninden muaf tutulan yabancılar dışında, Türkiye'de bağımlı ve bağımsız olarak çalışan yabancıları, bir işveren yanında meslek eğitimi gören yabancıları ve yabancı çalıştıran gerçek ve tüzel kişileri kapsar.

Tanımlar

Madde 3- Bu Kanunda geçen;

Bakanlık : Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığını,

Yabancı : 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununa göre Türk vatandaşı sayılmayan kişiyi,

Bağımlı çalışan : Gerçek veya tüzel kişiliği haiz bir veya birden fazla işveren emrinde ücret, aylık, komisyon ve benzeri karşılığı çalışan yabancıyı,

Bağımsız çalışan : Başka şahısları istihdam etsin veya etmesin kendi ad ve hesabına çalışan yabancıyı,

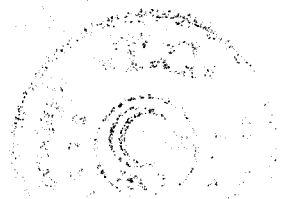
ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM İzin Alma Yükümlülüğü, İzin Verme Yetkisi ve Çalışma İzinleri ile Çalışma İzni Muafiyet ve Sınırlamaları

İzin alma yükümlülüğü ve izin verme yetkisi

Madde 4- Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde aksi öngörülmedikçe, yabancıların Türkiye'de bağımlı veya bağımsız çalışmaya başlamadan önce izin almaları gerekir.

Ülke menfaatlerinin gerekli kıldığı hallerde veya mücbir nedenlere bağlı olarak, çalışma izni işe başladıktan sonra da verilebilir.

Genel çalışma izni

Madde 5- Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde aksi öngörülmedikçe genel çalışma izni, iş piyasasındaki durum ve çalışma hayatındaki gelişmeler, istihdama ilişkin sektörel ve ekonomik konjonktür değişiklikleri dikkate alınarak, yabancı'nın ikamet izninin süresi ile hizmet akdinin veya işin süresine göre belirli bir işyeri veya işletmede ve belirli bir meslekte çalışmak üzere bir yıl süreli verilir.

Bir yıllık kanuni çalışmadan sonra, çalışma izninin geçerlilik süresinin sonunda aynı işyeri veya işletme ve aynı meslekte çalışmak üzere çalışma izninin süresi uzatılabilir.

Üç yıllık kanuni çalışma süresinin sonunda, aynı meslekte ve dilediğı işverenin yanında çalışmak üzere, çalışma izninin süresi uzatılabilir.

Türkiye'ye çalışmak üzere gelen bir yabancı'nın beraberinde veya daha sonra getirmiş olduğı ve bakmakla yükümlü bulunduğı eş ve çocuklarına, yabancı'nın kendisi ile birlikte en az beş yıl kanuni ve kesintisiz ikamet etmeleri kaydıyla genel çalışma izni verilebilir.

Bakanlık, genel çalışma izninin geçerlilik alanını genişletebilir veya daraltabilir.

Özel çalışma izni

Madde 6- Türkiye'nin taraf olduğı ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde aksi öngörülmedikçe özel çalışma izni, en az sekiz yıl kanuni ve kesintisiz ikamet eden ve toplam altı yıllık kanuni çalışması olan yabancılara, iş piyasasındaki durum ve çalışma hayatındaki gelişmeler dikkate alınmaksızın ve belirli bir işletme, meslek, mülki veya coğrafi alanla sınırlandırılmaksızın süresiz olarak verilir.

Bağımsız çalışma izni

Madde 7- Bağımsız çalışacak yabancılara, Türkiye'de en az beş yıl kanuni ve kesintisiz olarak ikamet etmek koşuluyla, İçişleri Bakanlığının ve ilgili diğer bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşleri alınmak suretiyle Bakanlıkça izin verilir.

Diğer kanunlarda yer alan, yabancılardan çalışamayacağı işlere dair hükümler saklıdır.

İstisnai hallerde çalışma izninin verilmesi

Madde 8- Türkiye'nin taraf olduğı ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde aksi öngörülmedikçe;

a) Bir Türk vatandaşı ile evli olan ve eşiyle Türkiye'de evlilik birliği içinde yaşayan veya evlilik birliği en az üç yıl sürdükten sonra sona ermiş olmakla birlikte Türkiye'de yerleşmiş olan yabancılar ile bunların çocuklarına,

b) 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 29 uncu maddesinin ikinci cümlesi kapsamına girmeyen Türk vatandaşlığını kaybedenler ile bunların fûruuna,

c) Türkiye'de doğan veya kendi milli kanununa, vatansız ise Türk mevzuatına göre rüş yaşını doldurmadan Türkiye'ye gelen ve Türkiye'de meslek okulu, yüksek okul veya üniversiteden mezun olan yabancılara,

d) 2510 sayılı İskan Kanununa göre muhacir, mülteci veya göçebe olarak kabul edilen yabancılara,

e) Avrupa Birliği üyesi ülke vatandaşları ile bunların Avrupa Birliği üyesi ülkelerin vatandaşı olmayan eş ve çocuklarına,

f) Yabancı devletlerin Türkiye'deki büyükelçilikleri ile konsolosluklarında ve uluslararası kuruluşların temsilciliklerinde görevli diplomat, idari ve teknik personelin hizmetinde çalışanlar ile karşılıklılık ilkesi çerçevesinde olmak ve görev süresiyle sınırlı kalmak üzere Türkiye'de bulunan büyükelçilikler, konsolosluklar ve uluslararası kuruluşların temsilciliklerinde görevlendirilen diplomatların ve idari ve teknik personelin eş ve çocuklarına,

g) Bilimsel ve kültürel faaliyetler amacıyla bir ayı aşan ve sportif faaliyetler amacıyla dört ayı aşan süre ile geçici olarak Türkiye'ye gelecek yabancılara,

h) Kanunla yetki verilen bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarınca sözleşme, ihale veya pazarlık usulleriyle mal ve hizmetlerin alımı, bir işin yaptırılması veya işletilmesi işlerinde çalıştırılacak yabancılara,

bu Kanunda öngörülen sürelerle tabi olmaksızın çalışma izni verilebilir.

Kanuni çalışma süresine dahil edilecek süreler ile ikamette kesinti sayılan süreler

Madde 9- Yıllık izinler, iş kazası ve meslek hastalığı, hastalık ve analık geçici iş göremezlik ödenekleri ile işsizlik sigortası ödeneği alınan süreler, kanuni çalışma süresine dahil edilir.

Mücbir sebepler dışında, aralıksız olarak altı aydan fazla yurt dışında kalanlar ile Türkiye'de bulunmasına rağmen ikamet tezkeresini altı aydan fazla süreyle temdit ettirmeyerek ihmalde bulunan yabancıların ikameti çalışma izinleri açısından kesinti sayılır.

Çalışma izni muafiyet teyit belgesi

Madde 10- Çalışma izninden muaf tutulan yabancılara, istekleri halinde Bakanlıkça çalışma izni muafiyet teyit belgesi verilir.

Çalışma izninin sınırlandırılması

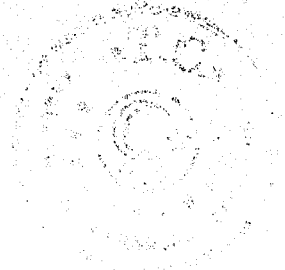
Madde 11- Türkiye'nin taraf olduğu ikili veya çok taraflı sözleşmelerle sağlanan haklar saklı kalmak kaydıyla ve karşılıklılık ilkesi çerçevesinde çalışma izinleri, iş piyasasındaki durum ve çalışma hayatındaki gelişmeler, istihdama ilişkin sektörel ve ekonomik konjonktür koşullarının gerekli kıldığı hallerde, belirli bir süre için, belirli bir meslek, işkolu, tarım, sanayi veya hizmet sektörü ya da mülki veya coğrafi alanla sınırlandırılabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İzinlerin Verilmesi, Uzatılması, Reddi, İptali ve Yargı Yoluna Başvurma

İzinlerin verilmesi veya uzatılması, harç alınması

Madde 12- Türkiye'ye çalışmak amacıyla gelen yabancılar, çalışma izni başvurularını bulundukları ülkelerdeki Türkiye Cumhuriyeti temsilciliklerine yaparlar. Temsilcilikler nezdinde Bakanlığın yurt dışı birimleri varsa, ilk başvurular doğrudan bu birimlere yapılır ve bu başvurular Bakanlığa iletilir. Bakanlık, ilgili görülen bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarının görüşlerini alarak 5 inci maddeye göre başvuruları değerlendirir, durumu uygun görülen yabancılara ön çalışma izni verir. Ön çalışma izni belgesini alan yabancıların, bu belgeyi aldıkları tarihten itibaren en geç üç ay içinde ülkeye giriş vizesi talebinde bulunmaları, ülkeye giriş yaptıkları tarihten itibaren en geç bir ay içinde İçişleri Bakanlığına ikamet tezkeresi almak için başvurmaları ve ikamet tezkeresi alındıktan sonra da en geç on beş gün içinde Bakanlığa çalışma izni talebinde bulunmaları zorunludur.

Çalışma izinleri, ikamet tezkeresi sahibi yabancılar veya bunların işverenlerinin yazılı talebi üzerine, bu Kanun ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmelik hükümlerine göre verilir veya uzatılır. Verilen izinler ve muafiyet teyit belgeleri için karşılıklılık ilkesi ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre harç alınır.

İlgili bakanlıklar ile kuruluşların görüşlerinin alınması

Madde 13- Yabancılar, ilgili mevzuat gereğince Türk vatandaşlarına hasredilmiş bulunan işler dışında ve bu Kanunla getirilen koşullara bağlı olarak çalışabilecekleri meslek, sanat veya işlerle ilgili çalışma izinleri, ilgili bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşleri alınmak suretiyle Bakanlıkça verilir.

İzin talebinin reddi

Madde 14- Ön çalışma izni, çalışma izni veya çalışma izninin uzatılması talebi;

- a) İş piyasasındaki durum ve çalışma hayatındaki gelişmeler ve istihdama ilişkin sektörel ve ekonomik konjonktür değişikliklerinin genel çalışma izni verilmesine elverişli olmaması,
- b) Yabancıнын geçerli bir ikamet tezkeresinin bulunmaması,
- c) Çalışma izninin kanuni olmayan yollardan alınmış veya iş ilişkisinin kanuni olmayan yollardan kurulmuş olması,
- d) Yabancıнын çalışma ve sosyal güvenlik mevzuatına uygun olmayan şekilde çalıştığıнын anlaşılması,
- e) Bir işyeri, işletme veya meslek için izin talebi reddedilen yabancıнын aynı işyeri, işletme veya aynı meslek için izin talebinin reddedildiği tarihten itibaren bir yıl geçmeden yeniden izin talebinde bulunması,
- f) Yabancıнын çalışmasının milli güvenlik, kamu düzeni, genel asayiş, kamu yararı, genel ahlak ve genel sağlık için tehdit oluşturması,

hallerinde reddedilir.

Çalışma izninin iptali

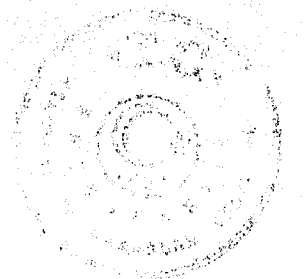
Madde 15- Yabancıнын 11 inci maddede sayılan sınırlamalara aykırı olarak çalışması veya 14 üncü maddede öngörülen hallerden birinin varlığının veya yabancıнын ya da işvereninin, çalışma izni talep dilekçesinde eksik veya yanlış bilgi verdiğinin sonradan tespit edilmesi halinde, Bakanlık verdiği çalışma iznini iptal edebilir.

Çalışma izninin hükmünü kaybetmesi

Madde 16- Çalışma izni, geçerlilik süresinin sona ermesi dışında;

- a) Yabancıнын ikamet tezkeresinin herhangi bir nedenle geçersiz hale gelmesi ya da geçerlilik süresinin uzatılmaması,
- b) Yabancıнын pasaportunun veya pasaport yerine geçen belgesinin geçerlilik süresinin uzatılmaması,
- c) Yabancıнын mücbir sebepler dışında aralıksız olarak altı aydan fazla yurt dışında kalması,

hallerinde de hükmünü kaybeder.

Yargı yoluna başvurma hakkı

Madde 17- Bakanlık; ön çalışma izni ve çalışma izni verilmesi, çalışma izni verilmesi ya da uzatılması talebinin reddedilmesi, çalışma izninin iptal edilmesi ya da çalışma izninin hükmünün kaybedilmesine ilişkin kararını, yabancıya veya varsa işverenine 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ eder.

Bakanlıkça verilecek kararlara karşı ilgililer tarafından on gün içinde itiraz edilebilir. İtirazın Bakanlıkça reddedilmesi hallerinde idari yargı yoluna başvurulabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bildirim Yükümlülüğü, Denetleme ve Düzenleme Yetkisi ile Cezai Hükümler

Bildirim yükümlülüğü

Madde 18- a) Bağımsız çalışan yabancılar, çalışmaya başladıkları tarihten ve çalışmanın bitiminden itibaren,

b) Yabancı çalıştıran işverenler, yabancıнын çalışmaya başladığı tarihten, çalışma izninin verildiği tarihten itibaren bir ay içerisinde çalışmaya başlamaması halinde bu sürenin bitiminden itibaren ve herhangi bir nedenle hizmet akdinin sona erdiği tarihten itibaren,

en geç on beş gün içerisinde durumu Bakanlığa bildirmekle yükümlüdürler.

Bakanlığa bilgi verilmesi

Madde 19- Yabancılar çalışma izni verme yetkisi bulunan bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşları, çalışma iznini verdikleri, çalışma izin süresini uzattıkları ve çalışma iznini iptal ettikleri tarihten, yabancı istihdam eden bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşları ise çalıştırmaya başladıkları tarihten itibaren en geç bir ay içinde yabancı ile ilgili tüm bilgileri Bakanlığa bildirirler.

Denetleme yetkisi

Madde 20- Bu Kanun kapsamına giren yabancıların ve işverenlerin bu Kanundan doğan yükümlülüklerini yerine getirip getirmediikleri Bakanlık iş müfettişleri ve Sosyal Sigortalar Kurumu sigorta müfettişleri tarafından denetlenir.

Genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idarelerin denetim elemanları kendi mevzuatları gereğince işyerlerinde yapacakları her türlü denetim ve incelemeler sırasında, yabancı çalıştıran işverenlerle yabancıların bu Kanundan doğan yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğini de denetler. Denetim sonuçları Bakanlığa bildirilir.

Cezai hükümler

Madde 21- 18 inci maddeye göre bildirim yükümlülüğünü süresi içinde yerine getirmeyen bağımsız çalışan yabancı ile yabancı çalıştıran işverene her bir yabancı için yüzelli milyon lira idari para cezası verilir.

Çalışma izni olmaksızın bağımlı çalışan yabancıya beşyüz milyon lira idari para cezası verilir.

Çalışma izni bulunmayan yabancıyı çalıştıran işveren veya işveren vekillerine her bir yabancı için iki milyar beşyüz milyon lira idari para cezası verilir. Bu durumda, işveren veya işveren vekili yabancıнын ve varsa eş ve çocuklarının konaklama giderlerini, ülkelerine dönmeleri için gerekli masrafları ve gerektiğinde sağlık harcamalarını karşılamak zorundadır.

Birinci, ikinci ve üçüncü fıkralarda sayılan fiillerin tekrarı halinde idari para cezaları bir kat artırılarak uygulanır.

Bu Kanuna göre verilmiş çalışma izni olmaksızın bağımsız çalışan yabancıya bir milyar lira idari para cezası verilir ve varsa işyeri veya işyerlerinin Bakanlık bölge müdürlerince kapatılması kararı alınarak, bu kararın uygulanması için durum ilgili valiliğe bildirilir. Tekrarı halinde, varsa işyeri veya işyerlerinin kapatılmasının yanı sıra idari para cezası bir kat artırılarak uygulanır.

Bu Kanunda öngörülen idari para cezaları gerekçesi belirtilmek suretiyle Bakanlık bölge müdürlüğünce ilgililere 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. İdari para cezaları tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde vergi daireleri veya mal müdürlüklerine ödenir. Bu süre içinde yetkili sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Başvuru, cezanın takip ve tahsilini durdurmaz .

Bu Kanuna göre idari para cezası ile cezalandırılan bağımlı veya bağımsız çalışan yabancılar ile yabancı çalıştıran işverenler İçişleri Bakanlığına bildirilir.

Bu Kanuna göre süresi içinde ödenmeyen idari para cezaları ve diğer alacakların takip ve tahsilinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Yönetmelik

Madde 22- Ön çalışma izni, çalışma izni ve istisnai hallerde çalışma izni verilmesi, çalışma izninin sınırlandırılması, çalışma izninden muaf tutulacak yabancılar ile bildirim yükümlülüklerinin nasıl yerine getirileceğine ilişkin usul ve esaslar bu Kanuna göre çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

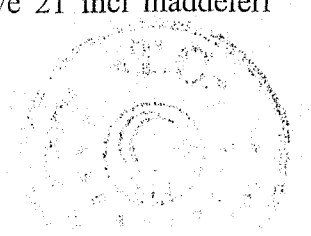
Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin yönetmelik; Bakanlık, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Denizcilik Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığı ile müştereken, ilgili görülen diğer bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşlarının da görüşleri alınmak suretiyle Kanunun yayımı tarihini izleyen altı ay içinde çıkarılır.

Yabancı sermaye yatırımlarında yabancıların çalıştırılması

Madde 23- 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu kapsamında kurulan şirketlerde çalıştırılmak istenen yabancılar, Hazine Müsteşarlığından alacakları izinle çalışabilirler.

Bu şekilde izin verilen yabancıların isimleri, meslekleri, ikamet ve görev ifa yerlerinin adresi ve izin verilen süre, aylık olarak Hazine Müsteşarlığı tarafından Bakanlığa bildirilir. İznin uzatılması ve iptali halinde de bu hüküm uygulanır.

Bu maddeye göre izin alan yabancılarla, bu Kanunun 18, 19, 20 ve 21 inci maddeleri dışındaki hükümleri uygulanmaz.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Bazı Kanunlarda Yapılan Değişiklikler

Madde 24- Ekli (1) sayılı listede gösterilen kadrolar ihdas edilerek, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı cetvelin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına ilişkin bölümüne eklenmiştir.

Madde 25- 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 9 uncu maddesine aşağıdaki bent (h) bendi olarak eklenmiş ve mevcut (h) bendi (i) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“h) Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunda öngörülen işleri yapmak,”

Madde 26- 27/1/1954 tarihli ve 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun 34 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 34 – Yabancı müteahhit veya yabancı kuruluşlar, Türkiyede Devlet daireleri ile resmi ve özel kuruluş ve şahıslara karşı re’sen veya yerli kuruluşlarla birlikte taahhüt ettikleri mühendislik veya mimarlıkla ilgili işlerde, Bayındırlık ve İskan Bakanlığının ve Odalar Birliğinin görüşleri alınarak, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilen çalışma izni ile yabancı uzman çalıştırabilirler.”

Madde 27- 6235 sayılı Kanunun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 35 – 34 üncü madde kapsamına girmeyen işlerde yabancı mühendis ve yüksek mühendisler ile mimar ve yüksek mimarlar, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Odalar Birliğinin görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilen çalışma izni ile çalıştırılabilir.”

Madde 28- 7/3/1954 tarihli ve 6326 sayılı Petrol Kanununun 119 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 119 – Petrol hakkı sahipleri, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınarak, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilen izinle yabancı idari ve mesleki personel ile uzman personel çalıştırabilir.”

Madde 29- 8/6/1965 tarihli ve 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 21 inci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanun kapsamında çalışacak yabancılar, Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabidir.”

Madde 30- 25/9/1981 tarihli ve 2527 sayılı Türk Soylu Yabancıların Türkiye’de Meslek ve Sanatlarını Serbestçe Yapabilmelerine, Kamu, Özel Kuruluş veya İşyerlerinde Çalıştırılabilmelerine İlişkin Kanunun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 3 – Türk soylu yabancıların, kanunlarda Türk vatandaşlarının yapabileceği belirtilen meslek, sanat ve işlerde çalışabilme ve çalıştırılabilmeleri için, özel kanunlarda aranan nitelikleri taşımak ve yükümlülükleri yerine getirmek şartıyla, bu Kanun ve Yabancıların

Çalışma İzinleri Hakkındaki Kanuna göre, İçişleri ve Dışişleri bakanlıkları ile diğer ilgili bakanlık ve kuruluşların olumlu görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca izin verilir.”

Madde 31- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 18 inci maddesinin (a) fıkrasının birinci bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Belgeli işletmelerde, Bakanlık ve İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca verilen izinle yabancı uzman personel ve sanatkarlar çalıştırılabilir.”

Madde 32- 2634 sayılı Kanunun 26 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Birinci fıkra kapsamında faaliyet gösterecek yabancılar, Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabidir.”

Madde 33- 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 1 inci maddesine aşağıdaki bent eklenmiştir.

“10. Yabancılar verilecek çalışma izin belgesi ve çalışma izni muafiyet teyit belgesi harçları.”

Madde 34- 492 sayılı Kanuna bağlı (8) sayılı Tarifeye aşağıdaki bölüm eklenmiştir.

“XII- Yabancılar Verilecek Çalışma İzin Belgesi ve Çalışma İzni Muafiyet Teyit Belgesi Harçları:

1. Genel Çalışma İzni:
 - a) 1 yıla kadar (1 yıl dahil) 10.000.000.- TL
 - b) 2 yıla kadar (2 yıl dahil) 20.000.000.- TL
 - c) 3 yıla kadar (3 yıl dahil) 30.000.000.- TL
 - d) Uzatılma halinde sürelerine göre yukarıda belirtilen miktarlar kadar,
2. Özel Çalışma İzni : 75.000.000.- TL
3. Bağımsız Çalışma İzni: 150.000.000.- TL
4. Çalışma İzni Muafiyet Teyit Belgesi: 10.000.000.- TL”

ALTINCI BÖLÜM

Geçici ve Son Hükümler

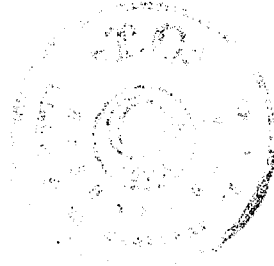
Yürürlükten kaldırılan hükümler

Madde 35- 11/6/1932 tarihli ve 2007 sayılı Türkiye’deki Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında Kanun yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1 - Bağımlı veya bağımsız olarak çalışan yabancılar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki mevzuat hükümlerine göre verilmiş olan çalışma izinleri, bu Kanun uyarınca Bakanlıkça uzatılmadığı, iptal edilmediği veya hükmünü kaybetmediği müddetçe sürelerinin sonuna kadar geçerlidir.

Geçici Madde 2 - Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kamu kurum ve kuruluşlarının çalışma izni verdiği veya istihdam ettiği yabancılara ait bilgiler üç ay içinde Bakanlığa bildirilir.

Geçici Madde 3 - Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce çalışma izni başvurusu yapılan ve işlemleri devam eden yabancıların çalışma izinlerini, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki yetkili kamu kurum ve kuruluşları verirler ve çalışma izninin veriliş tarihinden itibaren bir ay içinde gerekli bilgileri Bakanlığa iletirler.

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK
BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

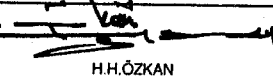
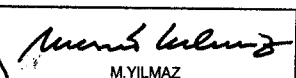
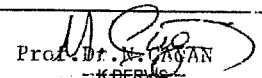
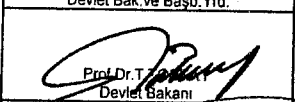
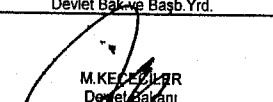
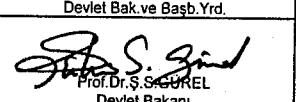
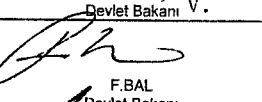
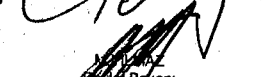
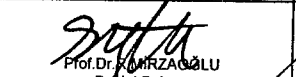
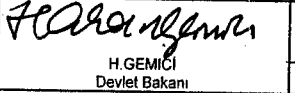
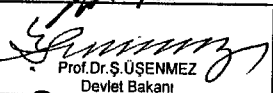
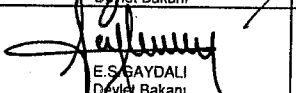
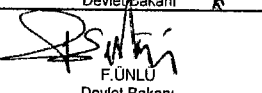
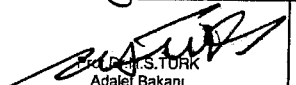
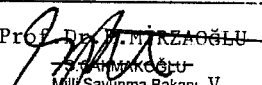
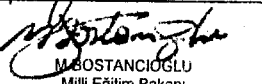
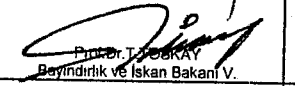
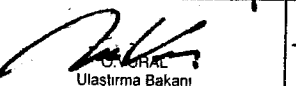
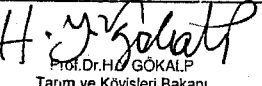
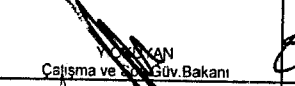
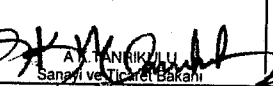
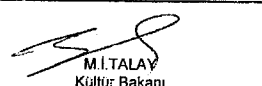
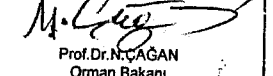
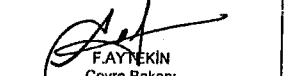
<u>Sınıfı</u>	<u>Unvanı</u>	<u>Kad.Der.</u>	<u>Adedi</u>
GİH	Daire Başkanı	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	3
GİH	Uzman	1	3
GİH	Şef	3	2
GİH	Şef	4	1
GİH	Şef	5	1
GİH	Programcı	2	2
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	3	3
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	4	5
GİH	Bilgisayar İşletmeni	3	4
GİH	Bilgisayar İşletmeni	4	3
TOPLAM			28

Madde 37- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

 D. BAĞÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 H.H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. YILMAZ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 Prof. Dr. N. ÖZKAN K. BERNİNG Devlet Bakanı V.
 Prof. Dr. T. KUTLU Devlet Bakanı	 M. KECEZİLER Devlet Bakanı	 Prof. Dr. Ş. Ş. GÜREL Devlet Bakanı	 F. BAL Devlet Bakanı
 N. ARSEVEN Devlet Bakanı	 M. YILMAZ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. S. M. RZAĞÖLU Devlet Bakanı	 Dr. Y. KARAKOYUNLU Devlet Bakanı
 H. GEMİCİ Devlet Bakanı	 Prof. Dr. Ş. ÜŞENMEZ Devlet Bakanı	 E. S. GAYDALI Devlet Bakanı	 F. ÜNLÜ Devlet Bakanı
 Prof. Dr. M. Y. AY Devlet Bakanı	 İ. ONAL Devlet Bakanı	 Prof. Dr. S. T. TÜRK Adalet Bakanı	 Prof. Dr. M. RZAĞÖLU M. Savunma Bakanı V.
 İ. K. YÜCELEN İçişleri Bakanı	 İ. CEM Dışişleri Bakanı	 S. ORAL Maliye Bakanı	 M. MOSTANCIĞLU Millî Eğitim Bakanı
 Prof. Dr. T. KUTLU Bayındırlık ve İskan Bakanı V.	 Dr. B. K. DÜRMÜŞ Sağlık Bakanı	 S. ORAL Ulaştırma Bakanı	 Prof. Dr. H. GÖKALP Tarım ve Köylüleri Bakanı
 Y. ÖZKAN Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 A. K. TANKILI Sanayi ve Ticaret Bakanı	 Z. ÇAKAN En. ve Tab. Kay. Bakanı	 M. İ. TALAY Kültür Bakanı
 M. TAŞAR Turizm Bakanı	 Prof. Dr. N. ÇAĞAN Orman Bakanı	 F. AYTEKİN Çevre Bakanı	